

NỮ SĨ CHÚC MAI-MÃI NHỚ NGUYÊN TIÊU

Năm 2010, nhà thơ Việt Trang Phạm Gia Triếp, già từ cõi trần thế thọ 87 tuổi, ông ra đi thanh thoi như bài thơ “Stop and go”

Trần gian là quán trọ

Tạo hóa lẽ huyền vy

Thế nhân là lữ khách

Dừng lại rồi ra đi

(Việt Trang)

Trước hôm làm lễ Tịch Điện tiễn ông về lòng đất, những người bạn yêu thơ của ông đã làm một lễ nguyên tiêu dù giờ là tháng 6. Họ cùng nhau xướng họa nhớ về ông. Nữ sĩ Chúc Mai đã khóc:

Tiễn Biệt Anh Việt Trang

Tôi đưa anh đến cuối đường này

Trời sao lấm gió lại mưa bay

Bây giờ tháng mấy rồi anh nhỉ

Mà đã lập đông anh có hay

Tay nương gậy trúc tiễn đưa nhau

Đọc nửa câu kinh lòng quặn đau

Sững sờ lê bước chân huyền hoặc

Kìa ai sương khói sâu ơ sâu

Tôi chỉ đưa anh đến thế thôi

Lá vàng rụng mãi dưới chân đồi

Hình như trời khóc và tôi khóc

Nay tiễn anh rồi, ai tiễn tôi

(Dalat 23.07.2010 Chúc Mai)

Bà tự nhận mình là học trò của nhà thơ Việt Trang khi bà ngờ ý muốn học thơ Đường luật. với tài năng của mình, bà đã cùng ông xướng họa tâm đắc. Mất người bạn tri kỷ, bà không muốn làm thơ Đường

Quá quan tiếng vó ngựa dừng

Vườn khuya lá rụng

Nghe chùng thu phai

Trăm năm một tiếng thở dài

Sương rơi đầu ngõ

Tiếng ai gọi đò

(Dalat 26.07.2010 Chúc Mai)

Một người bạn cũ từ nước ngoài về, muốn tìm về kỷ niệm bằng buổi họa thơ, bà từ chối

Tìm lại bạn bè xưa

...có người thành cát bụi

người còn mặt phủ màn sương

tóc đùa mây trắng

mặt ruộng bạc thang

Người trở về trĩu nặng thời gian

còn ai đợi ai nơi cuối phố

ai chờ ai

hội ngộ Nguyễn Tiêu

(Chúc Mai)

Bởi với bà, tết Nguyên Tiêu không còn đã theo ông Việt Trang đi rồi

Mãi nhớ Nguyên Tiêu

(với anh Việt Trang)

Ô hay: rằm tháng giêng

sao trăng chỉ một nửa

ai dấu một nửa bên trời

Tôi ôm trăng gầy làm gối

giấc ngủ chiêm bao

gặp tình xưa trong mộng

Đà Lạt xuân còn vương

trên cây phượng tím

trên dãy đào phai

Túy liễu mờ sương phủ

đôi vàng Mi mô sa

Anh...nửa vầng trăng xa

lặng lẽ trôi theo cánh hạc

Đà Lạt không có Nguyên Tiêu

(2019. Chúc Mai)